

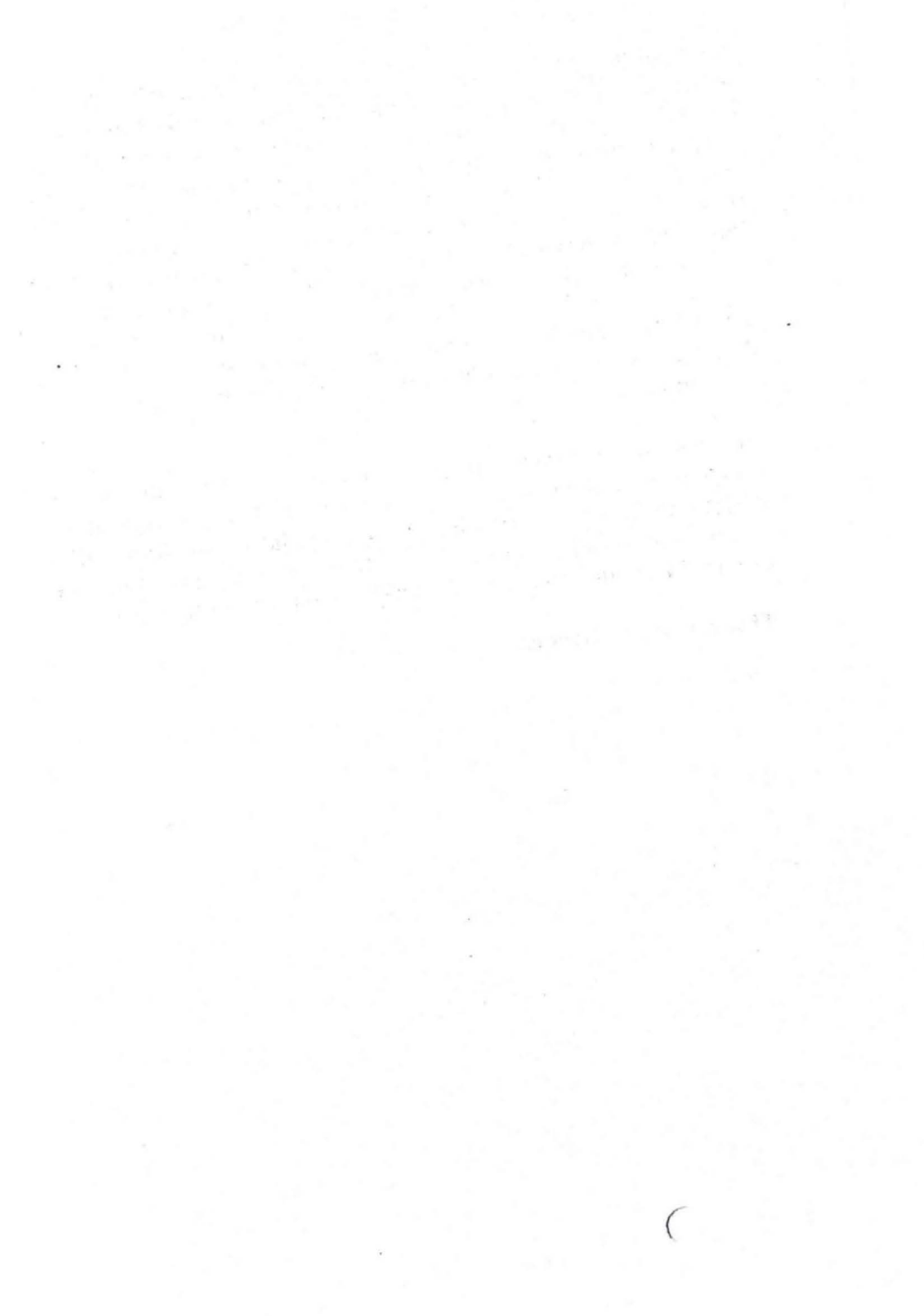
Studime të Shkurtra Biblike

Eckhard Neumann

Pagëzimi i Frymës

Eckhard Neuman

PAGËZIMI I FRYMËS

Shtëpia botuese Josua

Adresa e porositjes:

Bashkesia Joshua
Lagja „Partizani“
Rruga „Brigada 15“ Nr. 17
Elbasan / Albania

© Shtëpia botuese Josua pranë
Misionit Kristian Josua e.V.
Berlin

Botimi i tretë 1997

Përmbajtja

Hyrje	6
Kapitulli 1 Pagëzimi i Frymës në jetën e Jezusit	7
Kapitulli 2 Pagëzimi i Frymës në jetën e dishepujve të Jezusit	9
Kapitulli 3 Pagëzimi i Frymës në jetën e të rilindurve	14
Kapitulli 4 Marrja e Pagëzimit të Frymës në ditët tona	18
Kapitulli 5 Disa efekte të Pagëzimit të Frymës	21
Kapitulli 6 Dëshmi personale	26

Hyrje

Ka edhe libra më të mirë mbi këtë temë, p.sh. një libër me baza të thella teologjike prej 228 faqesh. Mirëpo, shumëkujt i mungon përgatitja e duhur për një literaturë të tillë. Nga ana tjetër, shumë kristianëve nuk para u pëlqen të lexojnë libra të trashë. Kjo broshurë nuk synon të japë ndonjë kontribut në diskutimin teologjik mbi temën në fjalë.

Në kornizën e kësaj broshure do të përdoret togfjalëshi 'Pagëzim i Frymës' sepse përmbajtja dhe shpallja e tij u përdor si prej Jezusit (Vepr. ap. 1,5) ashtu edhe prej Gjon Pagëzorit (Mateu 3,11). Përvoja përshkruhet kështu në mënyrën më të goditur, pavarësisht se edhe konceptet e tjera biblike janë pa përjashtim të përdorshme (p.sh. Mbushja me Frymën e Shenjtë).

Kjo broshurë synon tu vijë në ndihmë gjithë atyre që janë në kërkim dhe duhet thënë se numri i kërkuesve rritet vazhdimisht. Ka një përgjigje për pyetjen: „Si ta marr Pagëzimin e Frymës?“ dhe do të dëshiroja që broshura të bëhet udhërrëfyes për cilindo që don ti hyjë udhës së përvojës.

Uroj dhe lutem që shumë veta të përfitojnë prej saj ndihmë dhe orientim.

Ka shumë vargje në Bibël mbi temën në fjalë. Ato pak, por të rëndësishme që do të përmendim, janë cituar pa përjashtim sipas përkthimit më të ri të Biblës.

Kapitulli 1

Pagëzimi i Frymës në jetën e Jezusit

Me të drejtë duhet filluar me jetën e Jezusit sepse ai është shembull për të gjithë ne.

Gjon Pagëzori thotë për Jezusin (Mateu 3,11):

Por ai që po vjen pas meje është më i fortë se unë dhe unë nuk jam i denjë as të mbaj sandalet e tij; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjte dhe me zjarrin.

Këtu Bibla thotë qartë se Jezusi pagëzon me Frymën e Shenjtë. Disa vargje më pas na tregohet për Pagëzimin e Frymës së Jezusit (Mateu 3,16-17):

Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe ja, qiejt iu hapën, dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbritur si një pëllumb e duke ardhur mbi të; dhe ja një zë nga qielli që tha: „Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur“.

Luka shton akoma tek Luka 3,21, se Jezusi u lut sapo mori Pagëzimin e Frymës.

Perëndia e miratoi sakaq këtë veprim. Këtu pra, atë që pat thënë Gjoni, Jezusi e përjeton tek vetja e vet dhe duhet të vemë re se kjo ndodhi para se të fillonte shërbimi i vërtetë i tij. Vetëm paskëtaj erdhën tundimi, predikimet, shërimet, bërja e shenjave dhe e mrekullive.

Dhe nëse Jezusi, i cili ishte Biri i Perëndisë mbi tokë, pati nevojë për Pagëzimin e Frymës para se të fillonte veprimtarinë në Mbretërinë e Perëndisë, po ne a nuk paskemi nevojë?

Do të mjaftonte vetëm ky fakt për ti prerë rrugën pyetjeve të

shumta. Le të bëjmë vetëm një pyetje; në të vërtetë, a e kishte këtë të nevojshme Biri i Perëndisë, i cili kishte një lidhje të papërsëritshme me Perëndinë?

Jezusi e nisi shërbimin në moshën 30 vjeçare. Ai mori nga Ati Frymën e Shenjtë, u largua pastaj nga Jordani plot me Frymën e Shenjtë dhe pas tundimit filloi të bëjë mrekullira në fuqinë e Frymës së Shenjtë. Fryma e Shenjtë ia dha atij mundësinë për ti bërë ballë tundimit.

Ndokush mund të dojë të polemizojë duke thënë se mundet që Jezusi të ketë bërë mrekullira të cilat nuk janë përfshirë në Bibël, qysh kur ishte tek i ati në Nazaret, pra, para ngjarjes së Jordanit. Natyrisht, Jezusi qe Biri i Perëndisë edhe në moshën 25,26,27,28,29 vjeçare - mirëpo në këtë kohë nuk bëri as edhe një mrekulli të vetme sepse Gjoni 2,11 tek „Mrekullia e verës“ gjatë dasmës në Kanë të Galilesë thotë:

Jezusi bëri këtë fillim të shenjave në Kanë të Galilesë dhe e shfaqti lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të.

Me këtë, pra, daton mrekullia e parë pas pagëzimit të tij me Frymën.

Kapitulli 2

Pagëzimi i Frymës në jetën e dishepujve të Jezusit

Kur shqyrtojmë jetën e dishepujve, dallojmë një hop të dukshëm në jetën e tyre të besimit. Megjithëse dishepujt kishin jetuar për tre vite rrësht me Jezusin, ata mbetën të lëkundur dhe të paqëndrueshëm. Vërejmë pa vështirësi shembuj pozitivë por edhe shumë shembuj negativë. Më së qarti kjo duket tek jeta e Pjetrit. Është Pjetri, të cilin Jezusi, në thirrjen që i drejton, e sheh si vizionar në rolin e njeriut-shkëmb. Por përjetimeve të tij të shumta pozitive si p.sh. ecjes mbi ujë, pohimit se Jezusi është Biri i Perëndisë (Gjoni 6,69) i kundërvihen të tjera përjetime si p.sh. „ Shporru ... ti ke ndër mend punët e njerëzve“ (Mateu 16,22) dhe pastaj tradhëtia e trihershme e tij.

Kështu, pra, në jetën e dishepujve kishte ulje dhe ngritje. Ndryshe ndodhi në Rrëshajet ku dëshmohet për kurajon e tyre para këshillit të lartë (Vepr. ap. 4 dhe 5).

Me siguri, shumëkush e ka provuar këtë ulje dhe ngritje edhe në jetën e vet. Edhe unë e kam provuar - në të kaluarën.

Tani le të kthehemi tek dishepujt, tek përjetimet e tyre (Gjoni 20,19-23):

Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: „Paqja me ju!“ Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt, pra, kur e panë Zotin, u gëzuan. Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: „Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju“.

**Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha:
„Merrni Frymën e Shenjtë! Kujt do t'ia falni
mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'ia mbani, do t'i
jenë mbajtur“.**

Vetëm në këto vargje mund të flitet për një kthim të vërtetë të dishepujve! Unë për vete e kam patur të vështirë të besoj se këta njerëz që jetuan tre vjet me Jezusin ishin ende të pakthyer, por vetë Jezusi i thotë Pjetrit (Luka 22,32):

Dhe kur ti të jesh kthyer ...

Vetëm tani ekzistonte baza për çlirim - gjaku i Jezusit ishte derdhur. Jezusi tregon duart e veta dhe brinjën - vetëm vdekja e tij, gjaku i tij na sjell çlirim. Ne, pra, shpëtohem dhe rilindim vetëm nëpërmjet gjakut të Jezusit, Birit të Perëndisë. Nuk është Pagëzimi i Frymës që na shpëton, por flijimi i Zotit tonë Jezu Krisht. Me anë të Pagëzimit të Frymës zgjidhet çështja e fuqisë. Jezusi tha: „Merreni Frymën e Shenjtë.“ Tani ne mund të themi, bukuri, ata e morën atë ç'ka u duhej. Ç'u lipsej tani përvoja e mëtejshme me Frymën e Shenjtë?

Po, Fryma e Shenjtë kryen një vepër të mrekullueshme kur na bind, kur na kthen, (dhe çdo besimtar i vërtetë e ka Frymën e Shenjtë).

Por Bibla nuk e le punën me kaq.

Sikur Bibla ti jepte fund me kaq, nuk do të kishte një përjetim të mëtejshëm të Pagëzimit të Frymës. Mirëpo Jezusi, po atyre dishepujve, të cilëve sapo u kishte hukatur Frymën e Shenjtë, u thotë diçka shumë të qartë tek Veprat e apostujve 1,4.5:

Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit: „Që, tha ai e keni dëgjuar nga unë, sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë pas jo shumë ditësh.“

Jezusi u thotë, madje u jep urdhër dishepujve të kthyer, të cilët sapo kishin marrë Frymën e Shenjtë: Ju keni nevojë për Pagëzimin e Frymës!

Në tekstin e vjetër origjinal grek përdoret fjala „baptitso“ - lagem krejtësisht, zhytem, jam i rrethuar krejtësisht, jam i mbështjellë krejtësisht. Ata, pra, duhet të pagëzoheshin tërësisht, krejtësisht me Frymën e Shenjtë, të mbusheshin me të.

Fryma e Shenjtë bashkëvepron në çdo kthim të vërtetë, d.m.th. çdo kthim i vërtetë është vepër e Frymës së Shenjtë. Mirëpo, ashtu siç e shohim edhe tek dishepujt, Pagëzimi i Frymës është një përjetim që vazhdon edhe me tutje, ku kërkohet të jesh tërësisht i zhytur, tërësisht i qarkuar, i mbushur me Frymën e Shenjtë. Jezusi thotë më tej po në të njejtin kapitull (Vepr. ap. 1,8):

Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut.

Me anë të marrjes së Pagëzimit të Frymës dhe jetës me Frymën e Shenjtë përcaktohet çështja e fuqisë. Fryma e Shenjtë na aftëson për të jetuar si dëshmitarë në mjedisin tonë, për të demonstruar Krishtin.

Pastaj, në Rrëshajet na përshkruhet përvoja e tyre me Pagëzimin e Frymës tek Veprat e apostujve 2,1-4:

Kur erdhi dita e Rrëshajeve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njejtin vend. Dhe befas nga qielli erdhi një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin.

(Po e njejta gjë tregohet pas ngjarjes së Jordanit për Zotin Jezus tek Luka 4,1: „Por Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë ...“)

Rrëshajet me siguri nuk do të ekzistonin sikur dishepujt ta kishin mbajtur gojën mbyllur dhe të mos kishin folur! Bibla thotë, ata filluan, hapën gojën dhe shqiptuan atë që u dha Perëndia.

Rrëshajet u quajtën Rrëshaje vetëm pasi dishepujt u mbushën plot me Frymën e Shenjtë, hapën gojën dhe folën në gjuhë të reja, të panjohura. **Ata**, dishepujt, filluan - jo: dikush filloi të fliste nga goja e tyre.

Pali e shpjegon këtë ndodhi tek Veprat e apostujve 2,17-18:

(Kjo është përmbushja e profecisë së Joelit nga Dhjata e Vjetër:)

Dhe në ditët e fundit do të ndodhë, thotë Perëndia, që unë do të përhap nga Fryma ime mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj e bijat tuaja do të profetizojnë, të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe të moshuarit tuaj do të shohin ëndrra. Në ato ditë do të përhap nga Fryma ime mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia, dhe do të profetizojnë.

Edhe atje ku ndodhën Rrëshajet, pati njerëz që nuk e kuptuan sa ngjau dhe thanë se ata (dishepujt) qenkeshin të dehur.

Prandaj edhe ne nuk duhet të tutemi nga kritikrat dhe gjykimet e gabuara, përkundrazi, aq më tepër të gëzohemi për të mirën.

Veprat e apostujve 2,37-38:

Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pikëlluan në zemër dhe pyetën Pjetrin dhe apostujt: „Vëllezër, ç'duhet të bëjmë?“

Atëhere Pjetri u tha atyre: „ Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë.

Këtu na tregohet rreth njerëzish të gatshëm për të marrë, të cilët përjetojnë gjithshka sëbashku me apostujt dhe dishepujt. Pjetri flet për tre hapa të qartë:

1. Pendim, pastrim, kthim
2. Pagëzim me ujë
3. Pagëzim me Frymën

Kur, tek Veprat e apostujve 10, në rastin e Kornelit, kjo rradhë nuk u respektua, Pjetri tha se edhe ata mund të pagëzoheshin (Vepr. ap. 10,47-48).

Gjithë këta hapa ndodhin nëpërmjet pranimit me besim. Tek ne nuk ndodh asgjë kundra vullnetit tonë.

Pra, Pagëzimin e Frymës nuk e marrim automatikisht kur pagëzohemi me ujë. Kështu, dishepujt jetuan nën këtë përjetim nga Rrëshajet e tutje. Vetëm tashti nisi shërbimi i tyre i vërtetë: predikimet, shërimet, çlirimet, ringjallja e të vdekurve. Perëndia vërtetonte me anë shenjash fjalën e vet, e cila shpallej prej apostujve.

Kapitulli 3

Pagëzimi i Frymës në jetën e të rilindurve

Në këtë kapitull do të sqarojmë sipas Shkrimit nëse kjo përvojë vlen vetëm për dishepujt e asaj kohe apo edhe për besimtarët sot.

Rrëshajet, si ngjarje historike, janë të vetmet e këtij lloji. Kurse Rrëshajet si Pagëzim me Frymën e Shenjtë janë parashikuar për çdo besimtar. Bibla këtë e vërteton haptas tek Veprat e apostujve 2,38-39:

Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë. Sepse premtimi është për ju dhe për bijtë tuaj dhe për gjithë ata që janë larg, për ata që Zoti, Perëndia ynë, do ti thërrasë.

Këtu, atyre që pyesin, Pjetri u thotë se kjo ngjarje e Pagëzimit të Frymës vlen për të gjithë ata të cilët do ti thërrasë Perëndia. Pra, kjo vlen për të gjithë besimtarët. Pjetri, qysh me shfaqjen e parë të Pagëzimit të Frymës në jetën e vet, thotë se kjo përvojë është dhënë për të gjithë besimtarët.

Krahas këtij kemi edhe të tjera vërtetime biblike, sipas së cilave të pagëzuar të rilindur marrin Pagëzimin e Frymës (Samaria). (Të lutem, lexo vetë tek Veprat e apostujve 8,5-25).

Në Samari Filipi vepron me plotfuqi: Ai predikon fjalën e Perëndisë (Vepr. ap. 8,5), njerëzit u besojnë predikimeve dhe pagëzohen (Vepr. ap. 8,12), ata shohin shenja, nëpërmjet Filipit (Vepr. ap. 8,6) ndodhin shenja dhe bëma të mëdha (Vepr. ap. 8,13), pra, Perëndia vërteton fjalën e vet. Këtu lexojmë rreth njerëzish besimtarë dhe të pagëzuar. Apostujt e marrin vesh këtë dhe dërgojnë atje Pjetrin dhe Gjonin që të lutën për marrjen e Pagëzimit të Frymës (Vepr. ap. 8,14-15).

Shpjegimi jepet tek Veprat e apostujve 8,16-17:

Sepse Fryma e Shenjtë nuk kishte zbritur ende mbi asnjë prej tyre, por ata vetëm ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus. Atëhere vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë.

Kështu pra, Pagëzimi më i afërm i Frymës pas Rrëshajeve ndodh në Samari me anë të shtrimit të duarve nga apostujt. Pra, shtrimi i duarve është legjitim nga pikëpamja biblike - megjithatë jo domosdo i detyrueshëm. Kjo pati pastaj (së paku) një efekt të menjëhershëm sepse Simoni pa që ishte dhënë Fryma e Shenjtë (Vepr. ap. 8,18). Këtu ai pa se çdokush mbi të cilin apostujt shtrinin duart, merrte edhe përjetimin e Pagëzimit të Frymës. Çfarë pa ai? Diçka fizikisht të perceptueshme. Për shkak se Fryma e Shenjtë është Frymë, ajo vetë nuk shihet. Mirëpo në Samari pati një vërtetim që dukej. Këtu mund të bëhej fjalë vetëm për faktin, i cili pason gjithë Pagëzimet e tjera të Frymës në Dhjatën e Re, domethënë për të folurën në gjuhët e reja.

Kështu p. sh. tek Veprat e apostujve 10, tek Korneli, shpjegohet se në ç'mënyrë u derdh dhuntia e Frymës së Shenjtë, „ ... sepse i dëgjonin duke folur gjuhë të tjera dhe duke madhëruar Perëndinë“ (Vepr. ap. 10,46). Gjithashtu, tek Veprat e apostujve 8,21a gjejmë prapë një vërtetim të dhënies së kësaj „aftësie shprehëse“.

Një përvojë tjetër nga jeta e Palit / Saulit tek Veprat apostujve 9,17:

Atëhere Anania shkoi dhe hyri në atë shtëpi; dhe, duke i vënë duart, tha: „Vëlla Saul, Zoti Jezus, që të është shfaqur në rrugën nëpër të cilën ti po vije, më ka dërguar që të kesh përsëri dritën e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë“.

Anania erdhi duke ndenjtur i sigurt në pritje të Pagëzimit të Frymës dhe të shërimit. Me sa shihet, ai e dinte se ç'mund të

bënte Perëndia kur ai lutej me një besim të tillë. Këtu Sauli / Pali përjeton Pagëzimin e Frymës. Kjo ndodhi nëpërmjet një kristiani të thjeshtë, i cili cilësohet si dishepull (Vepr. ap. 9,10). Kështu, edhe kristianë të rilindur e të mbushur me Frymën mund të luten me kristianë të tjerë për t'a përjetuar këtë Pagëzim. Por ata duhet, gjithashtu, të jetojnë me përvojën e Pagëzimit. Edhe tek Pali shihen efektet e Pagëzimit të Frymës ashtu si tek ngjarja e Rrëshajeve; sepse tek 1. Korintasve 14,18 ai shkruan se ai flet në gjuhë më shumë se ata të gjithë. Pranë kësaj dhuntie gjenden tek ai edhe shumë dhunti të tjera të Frymës si profeci, mrekullira, shërime të sëmurësh etj.

Ngjarja në shtëpinë e Kornelit tek Veprat e apostujve 10,44-46:

Ndërsa Pjetri ende po i thoshte këto fjalë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi të gjithë ata që po e dëgjonin fjalën. Dhe të gjithë besimtarët që ishin të rrethprerë, të cilët kishin ardhur me Pjetrin, u mrekulluan që dhurata e Frymës së Shenjtë u shpërnda edhe mbi johebrenjtë, sepse i dëgjonin duke folur gjuhë të tjera dhe duke madhëruar Perëndinë.

Këtu ndodh diçka e jashtëzakonshme dhe unë kam dëshirë të madhe të shoh e të përjetoj sesi Fryma e Shenjtë bie mbi gjithë dëgjuesit.

Ky varg është një vërtetim i mëtejshëm i pohimit se Pagëzimi i Frymës dhe lutja në gjuhët e panjohura janë të pandara nga njëra-tjetra. Meqë Perëndia nuk bën asgjë kundra vullnetit tonë, aty duhet të ketë mbretëruar një lutje e heshtur e dëgjuesve për marrjen e Pagëzimit të Frymës. Kështu, edhe njerëzit tek Korneli folën në gjuhët e reja.

Përjetimi në Efes tek Veprat e Apostujve 19,1-7 (fragment):

Vargu 2: ... A e keni marrë Frymën e Shenjtë kur besuat?

Efesianët thonë se jo. Edhe këta ishin besimtarë! Pra, po të jetë se në momentin e kthimit në besim jepet gjithshka, kjo pyetje del të jetë fare pa vend.

Vargu 6: ... Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta dhe ata folën në gjuhë të tjera dhe profetizuan.

Edhe në Efes, gjatë marrjes së Frymës së Shenjtë, flitet në gjuhë të reja dhe profetizohet dhe kjo ndodhi rreth 20 vjet pas Rrëshajeve.

Në mënyrë të përmbledhur shohim:

Gjithë këta shembuj vërtetojnë thënien e Pjetrit tek Veprat e apostujve 2,39 se ky premtim vlen për të gjithë ata që besojnë dhe ne duhet ti kushtojmë rëndësi këtij fakti. Çdo besimtar duhet ta marrë këtë përvojë për të patur fuqinë e Frymës së Shenjtë gjatë shërbimit të tij. Kështu e ka parashikuar Perëndia këtë gjë.

Jezusi madje ua pat urdhëruar këtë gjë dishepujve të tij të atëhershëm dhe Jezusi e dinte se ata që besonin do të flisnin në gjuhët e reja (Marku 16,17), pasi ky pohim bën pjesë edhe tek urdhëri i misionit.

Siç e shohim edhe tek Veprat e apostujve 8, Veprat e apostujve 9 dhe Veprat e apostujve 19 shtrirja e duarve për marrjen e Frymës së Shenjtë është biblikisht legjitime: këtë e bënë Pjetri, Gjoni, Anania dhe Pali. Mirëpo, sigurisht, rol të madh luan edhe besimi.

Kapitulli 4

Marrja e Pagëzimit të Frymës në ditët tona

Besimi është rruga e marrjes, vetëm nëpërmjet besimit i fitojmë premtimet e Perëndisë. Edhe gjatë kthimit tonë ne besojmë tek Jezusi, lutemi për faljen e mëkateve dhe duhet ti besojmë fjalës së Perëndisë se mëkatet na falen dhe se jemi bërë fëmijë të Perëndisë. E njejta gjë vlen edhe për Pagëzimin e Frymës - unë duhet të besoj. Luka 11,9-13:

Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet. Sepse kushdo që lyp, merr, kush kërkon gjen dhe do ti hapet atij që troket. Dhe cili nga ju është baba i tillë që, po t'i kërkojë bukë djali i jep një gur? Ose po t'i kërkojë peshk, në vend të peshkut i jep një gjarpër? Ose, po t'i kërkojë një vezë, i jep një akrep?
Nëse ju, pra, që jeni të këqinj, dini t'u jepni dhurata të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj qiellor do t'u dhurojë Frymën e Shenjtë atyre që ua kërkojnë.

Çfarë fjale e mrekullueshme - Perëndia do të të japë ty dhe mua kur lutemi me besim. Ai është betuar me fjalën e vet - neve do të na jepet. Dhe ne marrim nga Ati ynë Perëndi dhurata të mira e të shkëlqyera (jo gurë, gjarpërinj e akrepa, jo „Frymë nga poshtë“). Këtu nuk vihet si kusht pjekuria, por vetëm marrja **me besim**. Pra, unë e marr Pagëzimin me Frymën e Shenjtë sepse besoj se kjo më takon dhe prandaj lutem që të pagëzohem tani (jo kushedi se kur) me Frymën e Tij. Shumë kristianë lutën çdo ditë për Frymën e Shenjtë dhe nuk e marrin seriozisht betimin e Perëndisë - kush lutet, merr! Prandaj, hapi i mëpasmë është shumë i rëndësishëm - e falenderoj Perëndinë që mora, ashtu siç thuhet në fjalën e Tij. Nuk ka fare rëndësi se

ç'ndjen kur e bën këtë sepse besimi nuk themelohet mbi ndjenjat por vetëm mbi fjalën e Perëndisë.

Në vargjet e sipërpërmendura biblike pamë sesi Pagëzimi i Frymës dhe lutja në gjuhë të panjohura janë gjë e pandashme. Çdo të pagëzuari me Frymën Perëndia i jep aftësinë për të folur në gjuhë të tjera, nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë! Këtu kërkohet përsëri besimi im personal; meqë besoj, unë hap gojën dhe filloj (dhe ata filluan!) të flas në gjuhët e reja. Pagëzimet e Frymës në Dhjatën e Re janë gjithnjë të lidhura me të folurën në gjuhë të reja. Zbato atë ç'ka thotë Fjala. Nëse arrin në përfundimin se ty të mungon kjo përvojë dhe dëshiron të marrësh, ndiq këto hapa:

1. Kthim - Pastrim

Nëse nuk ia ke dhënë akoma jetën Jezusit, pra, nëse ende nuk ke rilindur, bëje tani. Fto Jezusin si Zot në jetën tënde. Trego mëkatet e tua, merr faljen dhe birësinë e Perëndisë (lexo Gjonit 1,12). Falendero për këtë! Pasi të kesh rilindur, pastrohu para Perëndisë. Gjithshka, çdo faj që të rëndon në shpirt, sille përpara Jezusit dhe merr faljen. Falendero për këtë!

2. Lutu për Pagëzimin me Frymën e Shenjtë.

Lutu pak a shumë kështu: „Zot Jezus, ti je pagëzori me Frymën e Shenjtë, me pagëzo tani me Frymën e Shenjtë sipas fjalës sate“.

3. Falendero që more.

Zoti ngazëllehët kur ne i besojmë fjalës së tij. Sipas Lukës 11,13 ai që lutet, merr. Perëndia ka dhënë fjalën. Aleluja! Ti tani ke marrë sepse kështu thotë fjala e Tij! Nuk ka rëndësi nëse ndjen diçka ose jo.

Ti ke marrë. Thuaj me zë të lartë: „Faleminderit Zot Jezus, unë tani mora Pagëzimin e Frymës.“

4. Hap gojën dhe fol në gjuhë të reja.

E folura menjëherë në gjuhët e reja biblikisht është diçka krejt normale. Dhe ata filluan ... Fillo tani, hape gojën dhe fol në

gjuhët e reja. Kjo bëhet e mundur nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë. Fryma e Shenjtë i jep Frymës tënde gjuhët (Vepr. ap. 2,4), por ti duhet të hapësh gojën me besim. Ti flet - dhe Fryma e Shenjtë të jep gjuhët e reja nëpërmjet Frymës tënde. Zbato atë ç'ka thotë fjala.

Është mire që këtë hap ta bësh në prani të një kristiani me përvojë në këtë fushë. Është ndihmë për ty. Mirëpo, duhet të dish se ti merr për hir të besimit tënd tek fjala e Perëndisë.

Kapitulli 5

Disa efekte të Pagëzimit të Frymës

Pagëzimi i Frymës shkakton efekte të fuqishme në jetën tonë në rast se ne jetojmë edhe më tej nën këtë përvojë. Në kornizat e kësaj broshure do të kundrojmë nga afër vetëm një efekt të menjëhershëm - të folurën në gjuhët e reja. Kjo është shfaqja e jashtme që shoqëron këtë përvojë.

Pranë këtij efekti mund të përmendim edhe shumë të tjerë (ja disa nga efektet më të rëndësishëm):

- a - Njëpërmjet Pagëzimit të Frymës rritet më mirë fruti i Frymës (Gal. 5,22). Është torturë, në mos fare e pamundur, t'a duash armikun pa ndihmën e Frymës së Shenjtë.
- b - Me anë të Pagëzimit të Frymës mund të praktikosh dhuntitë e Frymës (1.Kor. 12 dhe 1.Kor. 14) ku gjithshka duhet të ndodhë për ndërtimin e trupit njëpërmjet frutit të Frymës - dashurisë (1. Kor. 13). (Lexo edhe libra të tjerë mbi këtë temë!)
- c - Fryma e Shenjtë është mësues dhe ngushëllues (Gjonit 14,15-26 dhe Gjonit 16,5-15).
- d - Fryma e Shenjtë sjell fuqinë e Perëndisë. Veprat e apostujve 1,8: „Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë të vijë mbi ju ...“ Luka 10,9 / Mateu 10,7-8 / Gjoni 14,12 / Marku 16,17-20. Njëpërmjet fuqisë së Perëndisë ne mund të shërojmë e të çlirojmë në emër të Jezusit.
- e - Me anë të Pagëzimit të Frymës ne kemi masën e fuqisë gufuese në jetën tonë (Gjoni 7,37-39).

Por le ti kthehemi së folurës në gjuhët e reja. A është i detyruar të flasë në gjuhët e reja një kristian i pagëzuar me Frymën? Përgjithësisht nuk jemi të detyruar, mirëpo bekimet që janë të lidhura me të folurën në gjuhët e reja i përjetojmë vetëm atëhere kur e bëjmë këtë gjë. Me anë të Veprave të Apostujve u vërtetua

biblikisht se e folura në gjuhët e reja gjendet tek Pagëzimet e Frymës së Dhjatës së Re. Prandaj, biblikisht është normale ta bësh këtë gjë. Bëje atë ç'ka thotë Fjala! „Dhe ata filluan ...“, jo: diçka filloi të dalë nga goja e tyre. Ti flet në gjuhë të reja ...! Ti përdor organet e tua të të folurit, formon fjalët me buzët e tua, por prejardhja është nga Perëndia! K. Hagin shkruan në librin e tij: „Fryma e Shenjtë dhe dhuntitë e tij“ - një kurs studimi - këtë fjali në faqen 69: „Nëse don të kesh përvojën e Dhjatës së Re dhe nëse don të jesh i sigurt se ke marrë po atë Frymë të Shenjtë që kishte bashkësia e parë dhe apostujt, atëhere ti duhet të flasësh në gjuhët e reja!“

Për kristianët e Dhjatës së Re kjo ishte shenja dalluese ose vërtetimi i Pagëzimit të Frymës (Vepr. ap. 2,4; Vepr. ap. 10,46).

Këtu dua të trajtoj shkurtimisht pyetjen që u lind shumë vetave - Çfarë qëndrimi mbante Jezusi ndaj lutjes në gjuhë të panjohura. Po përmend për këtë një varg biblik, me siguri më të rëndësishmin: Marku 16,17-18:

Dhe këto janë shenjat që do të përcjellin ata që do të besojnë: në emrin tim ata do t'i dëbojnë demonët, do të flasin gjuhë të reja; do t'i kapin me dorë gjarpërinjtë, edhe nëse do të pijnë diçka që shkakton vdekjen, nuk do t'u bëjë asnjë të keqe; do t'i venë duart mbi të sëmurët dhe këta do të shërohen.

Jezusi këtu thotë se ata që do të besojnë do të flasin në gjuhë të reja. Për të kjo çështje ishte krejt e qartë! Ata do të bëjnë ...! Prandaj, bëje! Nëse je një njeri që beson / i pagëzuar me Frymën, atëhere fol në gjuhët e reja.

Pali thotë tek 1. Korintasve 14,5:

Por do të doja që të gjithë ju të flisnit në gjuhë ...

Mjerisht, shihet qartë se jo të gjithë korintasit e bënë këtë dhe

Pali u bën atyre thirrje. Pali e dëshiron këtë gjë! E dëshiron për të gjithë!

Çdo kristian i pagëzuar me Frymën mundet të flasë në gjuhët e reja!

E folura në gjuhët e reja shkakton efekte të fuqishme në jetën e besimit.

Po përmendim disa prej tyre: 1. Korintasve 14,4:

Kush flet në gjuhët e reja ndërton veteveten.

Ky efekt ndërtues shfaqet patjetër nëse lutemi shpesh dhe me besnikëri në gjuhët e reja. Fjala e Perëndisë është e vërtetë! Ti do t'a përjetosh vetë! Unë e dëshmoj këtë nga përvoja ime. Vetëm ky varg biblik do të ishte i mjaftueshëm që ti të lutesh paprerë në gjuhët e reja ashtu siç lutesh në shqip (1. Kor. 14,15).

Juda 20:

Por ju, shumë të dashur, ndërtoni veten tuaj mbi besimin tuaj shumë të shenjtë, duke u lutur në Frymën e Shenjtë.

1. Korintasve 14,2:

... ai në Frymë flet mistere.

Përfytyro pak: Ti flet në Frymë misteret e Perëndisë së madh. Ti punon sëbashku me Perëndinë. Fryma e Shenjtë rrjedh nëpërmjet teje. Prandaj tërbohet aq shumë djalli kundër së folurës në gjuhë të reja! Ai e di se ti ndërtohesh, se flet mistere etj. Lutja në gjuhë të reja është një lutje që jepet nga Fryma e Shenjtë dhe shkon direkt tek Perëndia. Këtë Satani nuk mund ta sabotojë. Prandaj ai dëshiron ta mbajë atë të lidhur. Ai dëshiron ta pengojë atë me çdo kusht. Kështu, ai sjell argumente të tilla si: po flet nga mendja jote. Qysh tek Rrëshajat Satani „shtie“ kundër kundër së folurës në gjuhët e reja; lexojmë: „Kurse të tjerët i përqeshnin dhe thonin: „Janë plot me verë të ëmbël!“

Pak fjalë mbi disa argumente:

a) Jam i pagëzuar me Frymën, por nuk flas në gjuhë të reja.

Përgjigje:

Ti **ende** nuk flet në gjuhët e reja! Duhet të fillosh që sot. Me anë të Pagëzimit të Frymës ti mundesh të flasësh në gjuhët e reja. Pagëzimet e Frymës në Dhjatën e Re ndodhën të shoqëruar me të folurën në gjuhë të reja, Pali thotë se të gjithë duhet të flasin gjuhëra. Zbato atë që thotë Shkrimi!

Një kristian me përvojë duhet të ofrojë ndihmën e vet dhe të lutet bashkë me dikë që e dëshiron këtë, derisa ky i fundit të fillojë. Pyete atë që të kërkon ndihmë nëse i njeh premtimet e Shkrimit përse i përket kësaj çështjeje. Unë kam patur mundësinë të udhëheq drejt kësaj përvoje shumë kristianë të tillë, të cilët pjesërisht e kishin përjetuar vite më parë Pagëzimin e Frymës. Kjo nuk kërkon shumë kohë. Nëse ke folur njëherë në gjuhët e reja ti e ke akoma këtë aftësi brenda teje. Fillo sërish me besim.

b) Po sikur ajo që flas të vijë nga vetja ime? Unë nuk dua të them gjëra nga vetvetja. Si t'a dalloj këtë?

Përgjigje:

Po, ashtu është, ti flet. Ti e flet gjuhën e re me organet e tua të të folurit. Ti i merr fjalët e lutjes në gjuhët e reja nga Fryma e Shenjtë. Kjo është dhuratë e Perëndisë. Por asgjë nuk do të ndodhë nëse ti e mban gojën mbyllur dhe pret që ajo të hapet vetë. Si rregull, nuk ke për të ndjerë ndonjë gjë të veçantë në këtë rast. Dhe mbi ty nuk vjen asgjë që të bën të humbasësh kontrollin. Ajo që del prej teje vjen nga Perëndia. Megjithatë, **ti** flet në gjuhë të re. Ki parasysh Lukën 11,9-13. Aty thuhet se ti merr vetëm dhurata të mira dhe jo gur, akrep apo gjarpër! Prandaj, kur lutesh për Frymën e Shenjtë ti nuk merr asgjë nga vetvetja. Aleluja! Mos u zer besë ndjesive, besoji fjalës së gjallë të Perëndisë.

c) Unë nuk e di se ç'duhet të them.

Përgjigje:

Duhet pak kurajo për të thënë diçka që nuk e kupton. Për arësytën është budallallëk të bësh një gjë të tillë. Këtë e thotë edhe Pali tek 1. Korintasve 14,14. Mirëpo ne jetojmë sipas Fjalës. Fjala thotë se ne kemi mundësi ta bëjmë këtë nëpërmjet Frymës së Shenjtë. Zbatoje atë që thotë Fjala dhe thuaje atë që ke në gojë. Fillo! Pikërisht tani. Tek shumë veta, të cilët i kemi shoqëruar në këtë lutje, nuk gjetëm dy lutje në gjuhë të reja që të ishin njësoj. Fillo, qoftë edhe me një fjalë të vetme nëse nuk të vijnë më tepër dhe do ta shohësh sesi fjalët do të shtohen. Perëndia është i mirë. Perëndia është besnik!

Kapitulli 6

Dëshmi personale

Unë jam kthyer shumë herët në besim, qysh në moshën 10 vjeçare. Edhe pas kthimit kam bërë goxha gabime e mëkate, por megjithatë u mbajta fort tek Zoti. Ne morëm guxim nga shembulli i prindërve tanë dhe u vumë krejtësisht në dispozicion të Perëndisë.

Në janar 1956 u martova dhe jetoja me time shoqe në një qytet 50 km larg Berlinit. Në kishën e lirë ku bënim pjesë ne të dy, asokohe po ndodhte diçka jo e zakonshme ndër rininë. Shumë të rinj përjetonin Pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Ime shoqe që e vetmja që nuk e përjetoj këtë përvojë, pasi nuk deshte. Prindërit tanë shpirtërore, çifti Knoll, u larguan pak kohë pas martesës sonë nga Fürstenwalde dhe morën përsipër detyrën si çift predikuesish në një bashkësi tjetër. Kështu që ne mbanim kontakt me ta nëpërmjet letrave dhe takimeve vetëm me raste. Ia dimë për nder mirësisë së Perëndisë dhe besnikërisë e durimit të çiftit Knoll që gjendja jonë frymërore e atëhershme nuk mbeti në vendnumuro.

Asokohe unë isha një kristian i flaktë dhe jetoja nën ligj. Ime shoqe dhe unë morëm vendim që ti kushtoheshim krejtësisht bashkëpunimit në bashkësinë e qytetit ku jetonim. Kështu, së pari unë u bëra udhëheqës i grupit rinor. Meqë nuk dija më tepër predikoj vetëm temën „Kthim dhe besnikëri“ dhe pas disa vitesh grupi u shpërnda. Pastaj m'u dha mundësia të drejtoj për 12 vjet korin e përzier të bashkësisë së atjeshme dhe themelova një grup kitarash dhe mandolinash për ti shërbyer Mbretërisë së Perëndisë. Ky grup ushtroi aktivitet për 15 vjet. Ndihej me gjithë qejf në punët praktike në ndërtesën e bashkësisë, vizitoja me time shoqe vëllezër e motra më të moshuar dhe banorët e periferisë së bashkësisë (d.m.th. vëllezërit dhe motrat që vinin në bashkësi rrallë e për mall) dhe u bëra anëtar i këshillit të bashkësisë (Pleqtë).

Kudo që të isha, në ndërmarje, në udhëtime shërbimi apo ku të më jepej rasti tregoja me zell për Jezusin. Duke hedhur shikimin mbrapa mund të them se ne i shërbenim Zotit me gjithë zemër, por fruti, sukcesi nuk dukej gjëkund. Unë nuk solla asnjë tek Jezusi.

Nga ana profesionale u kualifikova si inxhinier për ndërtime makinash.

Prindërit tanë shpirtërorë vazhdonin të kujdeseshin së largu për ne dhe na dërgonin rreth 2-3 herë në vit qarkore mbi përvojën e Pagëzimit të Frymës, ku jepeshin dëshmi nga njerëz të cilët ecnin të vetëdijshëm kësaj rruge. Por kjo nuk na bënte ndonjë përshtypje të thellë dhe një ditë i them sime shoqeje: „Boll me këto qarkoret. Do të filloj të merrem me studimin e Biblës.“ Pasi studiova për njëfarë kohe në Bibël me anë të një Konkordance (përputhësi) në lidhje me temën „Fryma e Shenjtë / Pagëzimi i Frymës“ vura re se tamam këto çështje (në krahasim me temat e tjera „Perëndia Atë, Jezusi - Biri i Perëndisë“) ishin lënë pas dore në bashkësinë tonë. Si rregull, për Frymën e Shenjtë predikohej një herë në vit, ditën e Rrëshajeve. Pas një shqyrtimi intensiv të vargjeve biblike lidhur me temën Pagëzimi me Frymën e Shenjtë mora përgjigjen se Bibla na mësoka vetë mbi Pagëzimin me Frymën e Shenjtë! Tani nuk e kisha aspak të vështirë të përjetoja vetë atë që unë e mbaja për të drejtë nga ana biblike. Por më duhet të them se qysh nga martesja jonë më 1956 (bashkë me të dhe takimi i parë me të pagëzuarit në Frymë) e deri tek Pagëzimi ynë me Frymën e Shenjtë, kaluan 12 vjet. 12 vjet iu deshën Zotit për të më bindur se Pagëzimi me Frymën e Shenjtë ishte diçka e drejtë.

Sikur ndokush të mendojë se paskërkam rënë spontanisht dhe nga entuziazmi i tepruar viktimë e kësaj çështjeje, atij dikushit i them se unë pata boll kohë për tu menduar gjerë e gjatë dhe pastaj e ndoqa të vërtetën biblike duke qenë plotësisht i bindur. - Pagëzimi i Frymës është vullneti i Perëndisë për ne.

Më 1968 unë dhe ime shoqe morëm pjesë në një seancë përgatitore për marrjen e Frymës së Shenjtë. Gjatë udhëtimit me tren, më thotë ime shoqe: „Nëqoftëse këta njerëz ku po shkojmë, janë aq të shenjtë sa kanë harruar të qeshin, nuk dua të rri me ta asnjë

minutë!“ Qesha me vete për këtë vërejtje. Por, më në fund, i njohëm nga afër njerëzit që kishin përjetuar Pagëzimin e Frymës, që flisnin në gjuhët e reja dhe praktikonin dhuntitë e tjera të Frymës. Atje gjetëm një dashuri të përzemërt, një atmosferë çlodhjeje dhe hareje dhe e ndjemë veten shumë mirë midis atyre motrave dhe vëllezërve. Sidomos mua, që isha paksa „tip i ngrirë“, më pëlqeu shumë dhe e ndjeva veten goxha të çlirët. Në kohët e atjeshme të lutjeve rrinim një ose dy orë në gjunjë para Zotit. Një gjë të tillë nuk e kishim provuar kurrë deri atëhere. Kishim qejf të luteshim, po, provonim një ngazëllim çlodhës gjatë lutjes dhe ndjenim se ata njerëz që kishim përreth e njihnin Perëndinë. Kur hidhja sytë tek ora, vija re se koha kishte kaluar fluturimthi - paqja e Perëndisë kishte rënë mbi gjithë të mbledhurit. Tani nuk ishte më e vështirë marrja e Pagëzimit të Frymës. Po të njëjtën dëshirë pati dhe ime shoqe dhe ne iu drejtuam një pastori që të lutej me ne. U futëm në një dhomë, kërkuam fytyrën e Perëndisë, pritëm që Perëndia të na zbulonte mëkatet që nuk i dinim dhe u lutëm për faljen e tyre. Edhe vëllai ynë i dashur e bëri këtë për veten e vet. Pastaj iu lutëm Zotit për Pagëzimin me Frymën e Shenjtë dhe e morëm atë, pasi menjëherë e falenderuam Zotin. Vëllai ynë na dha kurajo, duke na thënë ta falenderonim Perëndinë çdo ditë për këtë ngjarje. Këtë ne e morëm seriozisht dhe e vumë në praktikë. Gjithashtu, menjëherë pas Pagëzimit folëm në gjuhët e reja. Ndërsa ime shoqe nisi menjëherë të flasë në gjuhët e reja, unë fillova vetëm me belbëzimin e një fjale. Për mua, Pagëzimi i Frymës qe një përvojë e qetë dhe e esëllt - pothuaj tipike gjermane. Nuk ndjeja ndonjë gjë të veçantë, por thjesht besoja se tani isha pagëzuar me Frymën e Shenjtë. Në krahasim me kthimin në besim (atëhere pata qarë shumë), kësaj rradhe çdo gjë ndodhi pa shpërthime ndjenjash dhe unë jam mirënjohës që ndodhi kështu. Vetëm paskëtaj nisa të lexoj libra mbi temën Pagëzimi i Frymës. Më përfshiu një dashuri e thellë për Fjalën. Mirëpo, edhe pas Pagëzimit tim me Frymën nuk dallova ndonjë fuqi të menjëhershme rritjeje. Në fillim flisja shumë shpesh në gjuhë, pastaj gjithnjë e më rrallë. Megjithëse kisha marrë Pagëzimin e Frymës, kjo nuk qe ndonjë kohë veçanërisht e fuqishme. Mua më mungonte mësimi biblik. Nuk e kisha lexuar

1. Korintasve 14,4 dhe nuk kisha dijeni mbi karakterin ndërtues të gjuhëve të reja. Pastaj dëgjova dëshminë e dy burrave të Perëndisë. Ata treguan nga përvoja e tyre se e kishin përjetuar rritjen e fuqisë vetëm pas një ushtrimi të shpeshtë në gjuhët e reja (jo më parë). Kështu, unë lexova në Bibël vargjet që kishin të bënin me këtë temë dhe nisa të flas çdo ditë në gjuhët e reja. Pastaj konstatova efektin e tyre ndërtues! Lavdi Perëndisë! Njëpërmjet meje ndodhën gjëra që as më kishin shkuar ndonjëherë ndër mend. Ndodhën kthime në besim, pastrime jetësh, Pagëzime Fryme, udhëheqje shpirtërore me rezultate të dukshme; filluan të ndodhin shërime. M'u shtuan dhunti të reja të Frymës.

Në rrjedhën e viteve që pasuan ne patëm mundësinë të shoqëronim shumë veta, po, me qindra, në këtë përvojë dhe i përjetuam që të dyja gjendjet, edhe ndjenjat e fuqishme, edhe hapat e esëllt drejt besimit. Por, në thelb, ndjenjat për mua janë të parëndësishme (tek unë ato nuk luajtën asnjë rol) sepse

Ti merr sepse beson!

Nga shtëpia botuese Josua kanë dalë në qarkullim këto studime të shkurtra biblike:

Nr.1 - Dishepullimi

Nr.5 - Pagëzimi me ujë

Nr.6 - Shpirtërafituesi

Nr.8 - Martesa dhe Familja

Nr.9 - Shpëtimi dhe Rilindja

Qëndron në dispozicion një ofertë e mirë kasetash mësimi dhe predikimi si edhe kaseta muzikore (lavdërimi).
Ju lutemi, bëni kërkesë - do t'ju dërgohen falas.

Adresa e porositjes:

Bashkësia Joshua
Lagja „Partizani“
Rruga „Brigada 15“ Nr. 17
Elbasan / Albania

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Eckhard Neumann, datëlindja 1937, i martuar, 4 fëmijë, 4 nuse e dhëndurë dhe 10 nipër e mbesa është udhëheqësi dhe themeluesi i Misionit kristian „Josua“ në Berlin, i cili punon për rinimin e jetës frymërore, kryesisht në zonën e ish-DDR.

Perëndia e ka përdorur shërbimin e tij për themelimin e një numuri bashkësish të reja dhe për të futur disa gjëra të reja në DDR-në e dikurshme. Ai punon në seksionin e udhëtimit dhe të mësimin në bashkësi e shkolla.

Perëndia e ka parashikuar Pagëzimin e Frymës për çdo kristian. Këtu tregohet rruga praktike e marrjes së kësaj përvoje të rëndësishme. Krishterimi në fuqinë e Perëndisë është i gjallë.

ALELUJA!

Josua-Verlag

